

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 3Sžo/29/2013                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 8012200605                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 01.04.2014                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Ivan Rumana              |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2014:8012200605.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a zo sudkýň JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobcu: TOKA-RADOMA spol. s r.o., so sídlom Radoma 96, zastúpený JUDr. Ladislavom Lukáčom, advokátom so sídlom Hlavná 19, Prešov, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce, Masarykova 10, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. S/2012/01735-2.1 O-108/2012 zo dňa 13. júna 2012, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/73/2012-41 zo dňa 20. februára 2013, jednomyseľne

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/73/2012-41 zo dňa 20. februára 2013 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

### Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove podľa § 250j ods. 5 O.s.p. zmenil rozhodnutie žalovaného č. S/2012/01735-2.1 O-108/2012 zo dňa 13. júna 2012 v spojení s rozhodnutím Inšpektorátu práce Prešov č. k.: P:133/2012-R zo dňa 23. marca 2012 v časti uloženia pokuty tak, že žalobcovi uložil pokutu vo výške 2.000 € podľa § 19 ods. 2 písm. a/ bod 1/ zákona č. 125/2006 Z.z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 82/2005 Z.z.“). Ďalším výrokom uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť pokutu do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na účet Inšpektorátu práce Prešov a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 138,76 € na účet právneho zástupcu žalobcu.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že zistenie skutkového stavu a preukázanie porušenia právnej povinnosti žalobcu považoval za dostačujúce. Pokiaľ ide o uloženie sankcie za správne delikty, vada konania, ktorá má vplyv na zákonnosť rozhodnutia spočíva v tom, že správny orgán neaplikoval absorpčnú zásadu a nesprávne uložil sankciu tak, že výšku sankcií za jednotlivé správne delikty sčítal.

Ak žalovaný rozhodnutie prvostupňového orgánu potvrdil, rozhodol v rozpore so zákonom.

Z toho dôvodu krajský súd napadnuté rozhodnutie v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu v časti o uložení sankcie zmenil tak, že uložil žalobcovi sankciu za prísnejší delikt podľa § 19 ods. 2 písm. a/ bod 1/ zákona o inšpekcii práce vo výške 2.000 €, t.j. v dolnej hranici sankčného rozpätia, pričom prihliadal na základné kritériá určené v § 19 ods. 2 zákona o inšpekcii práce. Pri rozhodovaní o výške pokuty sa stotožnil s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a prvostupňového správneho orgánu, ktorý pri ukladaní výšky pokuty prihliadal na zistené skutočnosti. V danom prípade išlo o prvé dve vykonané inšpekcie práce u žalobcu, zhodnotila sa jeho spolupráca pri výkone inšpekcie s inšpektormi práce a to, že predložil doklady, ktoré mal k dispozícii. Bola tiež zohľadnená skutočnosť, že oboznámenie zamestnancov s predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci nebolo vykonané ani v priebehu inšpekcie práce a žalobca odstránenie nedostatku neoznámil ani dodatočne.

Pri porušení povinností zákazu nelegálneho zamestnávania sa prihliadalo na to, že išlo o jedného zamestnanca v príbuzenskom vzťahu s konateľom žalobcu (brat) a trvanie nelegálneho zamestnávania bolo preukázané len jeden deň. Zistené nedostatky v oblasti pracovnoprávných vzťahov, ktoré sa týkali dohôd o vykonaní práce žalobca odstránil.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a navrhol, aby najvyšší súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na nové konanie, alternatívne aby rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobe vyhovie a prizná mu náhradu konania z dôvodu, že rozhodnutie správneho orgánu nevychádza zo spoľahlivo zisteného stavu veci a došlo k ukráteniu na právach žalobcu a porušeniu zákona.

V dôvodoch odvolania opakovane tvrdil, že v žiadnom prípade nedošlo k porušeniu zákazu nelegálneho zamestnávania podľa § 3 ods. 2 zákona. Potvrdil, že v čase kontroly bol v prevádzke brat konateľa a spoločníka Y. X., ktorý síce používal strojné zariadenie firmy avšak pre súkromnú potrebu. Vyjadrenie konateľa spoločnosti pri kontrole, že Y. X. mal vykonávať dozor na prevádzke neznamenal, že je vo firme zamestnaný ako dozor, ale bolo mienené tak, že počas neprítomnosti konateľa si vykonal súkromnú prácu a dal pozor, aby nedošlo k odcudzeniu vecí z prevádzky. Vyjadrenie tejto osoby nemožno dogmaticky a automaticky považovať za nelegálne zamestnávanie v zmysle zákona a je nevyhnutné odlišovať takýto špecifický prípad od úmyselného nelegálneho zamestnávania pracovníkov v obchodnej spoločnosti. Či vyjadrenie Y. X. bolo presne a výstižne deklarované inšpektorom v protokole o vykonaní kontroly nevie uviesť, má však za to, že by mala byť táto osoba riadne vypočutá. Rozhodnutie, ktorým sa zistila údajná nelegálna práca a bola uložená pokuta je založené iba na formulácii inšpektora v protokole o kontrole, pričom žiadne ďalšie dôkazy vykonané neboli.

Za ďalšiu dôležitú skutočnosť považuje žalobca uzavretie dohody o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru so Y. X. dňa 02.08.2011 a jeho prihlásenie v registri poistencov v Sociálnej poisťovni. Túto prihlášku urobil až na základe návodu inšpektora vykonávajúceho inšpekciu a tvrdení, že ak nahlási brata ako zamestnanca v Sociálnej poisťovni, nebude jeho prítomnosť v prevádzke hodnotená ako nelegálna práca.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny a zákonný potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p., a po tom, ako bolo oznámené verejné vyhlásenie rozhodnutia na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk) najmenej päť dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 153 ods. 1, 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných

prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúšaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t.j. najmä s hmotnými a a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách § 244 ods. 1 O.s.p. súd preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu.

Najvyšší súd z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, preto pre účastníkov známe fakty a skutočnosti nebude nadbytočne opakovať, a len v stručnosti z neho vyberá nasledovné.

Inšpektorát práce Prešov vykonal v období od 27.06.2011 do 11.08.2011 a od 02.08.2011 do 11.08.2011 podľa zákona o inšpekcii práce dve inšpekcie práce u zamestnávateľa: TOKA - RADOMA, spol. s r.o., Radoma, (v prevádzke Drevovýroby v obci Okružle - areál bývalého JRD), ktoré boli zamerané na kontrolu dodržiavania pracovnoprávných predpisov v zmysle zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce v znení neskorších predpisov a dodržiavanie zákazu nelegálneho zamestnávania fyzických osôb v zmysle zákona č. 82/2005 Z.z. Zistené nedostatky boli popísané v protokoloch č.: IPV-32-09-2.3/P-A22,24,25/11 zo dňa 10.08.2011 a č. IPV-56-25-2.3/P-B24,E25-11 zo dňa 11.08.2011.

Protokol č.: IPV-32-09-2.3/P-A22,24,25/11 zo dňa 10.08.2011 bol prerokovaný s konateľom TOKA - RADOMA, spol. s r.o., Tomášom Kačmárom, ktorý sa k jeho obsahu a ku všetkým zisteným skutočnostiam a nedostatkom vyjadril. Z vyjadrenia vyplýva, že nemá žiadne námietky k zisteným nedostatkom, spôsobu ich zisťovania, termínom na ich odstránenie, ako aj k ostatným skutočnostiam uvedeným v predmetnom protokole.

Aj obsah protokolu č. IPV-56-25-2.3/P-B24,E25-11 zo dňa 11.08.2011 bol prerokovaný s konateľom Tomášom Kačmárom dňa 15.08.2011, ktorý k nemu podal písomné vyjadrenie prostredníctvom právneho zástupcu.

Vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu zo dňa 23.08.2011 konštatovalo odstránenie nedostatkov týkajúcich sa nesprávneho obsahu dohôd o vykonaní práce uzatvorením dodatkov k týmto dohodám, v ktorých sa určila práca vymedzená výsledkom. K vytýkanému nedostatku, nelegálnemu zamestnávaniu uviedol, že nespadá do kategórie nelegálneho zamestnávania, práca, ktorú vykonal pre súkromné potreby a na strojnom zariadení spoločnosti príbuzný konateľa tejto spoločnosti, a s jeho súhlasom.

Na základe kontrolných zistení Inšpektorát práce Prešov rozhodnutím č. k.: P:133/2012-R zo dňa 23.03.2012 uložil žalobcovi pokutu vo výške 300 € za porušenie povinností vyplývajúcich z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a/ prvom bode (pracovnoprávne vzťahy) zákona o inšpekcii práce, a to konkrétne § 223 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z.z. a § 224 ods. 2 písm. b/ zákona č. 311/2001 Z.z. a pokutu 2 000 € za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania podľa § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. a/ zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci.

Žalobcom podané odvolanie žalovaný napadnutým rozhodnutím číslo: S/2012/01735 - 2.1 O-108/2012 zo dňa 13.06.2012 zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Základným cieľom, resp. poslaním konania v správnom súdnictve je preskúmať „zákonnosť“ rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu, ale len preskúmať „zákonnosť“ ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotno-právne a procesno-právne predpisy. Inými slovami povedané, treba vziať do úvahy, že správny súd „nie je súdom skutkovým“, ale súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy. Rozhodnutie správneho súdu je výsledkom preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného. Správny súd nie je správnu inštanciou a nerozhoduje vo veci samej.

Predmetom právneho posúdenia zo strany najvyššieho súdu boli dva správne delikty.

V prvom prípade konanie žalobcu, ktoré správny orgán posúdil ako protiprávne, spočívalo v dvoch nedostatkoch zistených v oblasti pracovnoprávných vzťahov a týkalo sa dohôd o vykonaní práce uzavretých so zamestnancami N. N., R. T., H. K., R. T. a W.P. V kontrolovanom období zamestnávateľ využíval závislú prácu týchto fyzických osôb tým, že s nimi uzavrel dohodu o vykonaní práce (ako robotník na píle), nie na výkon práce, ktorá je vymedzená výsledkom, ale na pracovnú činnosť určenú druhovo - robotník na píle, čo je v rozpore s ustanovením § 1 ods. 3 v nadväznosti na ust. § 223 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z.z. Okrem uvedeného menovanej osoby neboli oboznámené s právnymi predpismi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, čím došlo k porušeniu povinností v zmysle § 224 ods. 2 písm. b/ zákona č. 311/2001 Z.z.

Podľa § 223 ods. 1 Zákonníka práce v znení účinnom v čase vykonania kontroly zamestnávateľ môže na plnenie svojich úloh alebo na zabezpečenie svojich potrieb výnimočne uzatvárať s fyzickými osobami dohody o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru (dohodu o vykonaní práce, dohodu o pracovnej činnosti a dohodu o brigádnickej práci študentov), ak ide o prácu, ktorá je vymedzená výsledkom (dohoda o vykonaní práce) alebo ak ide o príležitostnú činnosť vymedzenú druhom práce (dohoda o pracovnej činnosti, dohoda o brigádnickej práci študentov). Na pracovnoprávny vzťah založený dohodami o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru sa vzťahujú ustanovenia prvej časti.

Na základe uzatvorených dohôd podľa § 223 je zamestnávateľ povinný oboznámiť zamestnancov s právnymi predpismi a ostatnými predpismi vzťahujúcimi sa na prácu nimi vykonávanú, najmä s predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci (§ 224 ods. 2 písm. b/ zákonníka práce).

V druhom prípade bolo kontrolou zistené porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania podľa § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. a/ zákona č. 82/2005 Z.z. tým, že právnická osoba využívala závislú prácu fyzickej osoby T. X., s ktorým nemala založený pracovnoprávny vzťah podľa osobitného predpisu, a ktorý pracoval dňa 02.08.2011 o 8.40 hod. v prevádzke Okrúhle ako obsluha kotúčovej píly a ručnej motorovej píly a vykonával ďalšie manuálne práce v drevovýrobe.

Správny delikt nelegálneho zamestnávania bol u žalobcu zistený dňa 02.08.2011, v čase účinnosti zákona č. 82/2005 Z.z. v znení zákona č. 52/2010 Z.z. (v znení účinnom od 20.07.2011), v zmysle ktorého nelegálne zamestnávanie je zamestnávanie právnickou alebo fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom, ak využíva závislú prácu fyzickej osoby a nemá s ňou založený pracovnoprávny vzťah podľa osobitného predpisu (2 ods. 2 písm. a/).

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 82/2005 Z.z. právnická osoba a fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, nesmie nelegálne zamestnávať podľa § 2 ods. 2, 4 a 5. Fyzická osoba nesmie nelegálne zamestnávať podľa § 2 ods. 5.

Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce, závislá práca môže byť vykonávaná výlučne v pracovnom pomere, v obdobnom pracovnom vzťahu alebo výnimočne za podmienok ustanovených v tomto zákone aj v inom pracovnoprávnom vzťahu. Závislou prácou nie je podnikanie alebo iná zárobková činnosť založená na zmluvnom občianskoprávnom alebo zmluvnom obchodnoprávnom vzťahu podľa osobitných predpisov.

Podľa § 2 ods.1 písm. a/ zákona č. 125/2006 Z.z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase vykonávania inšpekcie (ďalej len „zákon č. 125/2006Z.z.“) inšpekcia práce je

a) dozor nad dodržiavaním

1. pracovnoprávných predpisov, ktoré upravujú pracovnoprávne vzťahy, najmä ich vznik, zmenu a skončenie, mzdové podmienky a pracovné podmienky zamestnancov vrátane pracovných podmienok žien, mladistvých, domáckych zamestnancov, osôb so zdravotným postihnutím a osôb, ktoré nedovŕšili 15 rokov veku a kolektívne vyjednávanie.

Podľa § 19 ods. 2 písm. a/ bod 1 zákona č. 125/2006 Z.z. Inšpektorát práce uloží pokutu zamestnávateľovi alebo fyzickej osobe za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania od 2.000 € do 200.000 €.

Podstatnou odvolacou námietkou žalobcu bol nedostatočne zistený skutkový stav v súvislosti s posúdením činnosti vykonávanej T. X. v prevádzke žalobcu, ktorá bola vyhodnotená ako nelegálne zamestnávanie.

Ako vyplýva z vyššie citovaného ustanovenia, základným účelom inšpekcie práce je kontrola

dodržiavania pracovnoprávných, bezpečnostných a iných súvisiacich právnych predpisov.

Ustanovenie § 250j ods. 5 O.s.p. je výnimkou z kasačného princípu a pripúšťa, aby súd rozsudkom rozhodol nielen o zamietnutí žaloby alebo o zrušení rozhodnutia správneho orgánu, ale toto rozhodnutie správneho orgánu zmenil vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 O.s.p., ak na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o spore, o inej právnej veci alebo o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán. Odvolací súd tu dáva do pozornosti aj ustanovenie 120 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého súd nie je povinný vykonať všetky dôkazy, ktoré účastníci v priebehu konania navrhli, pretože princíp voľného hodnotenia dôkazov v spojení so zásadou spravodlivého rozhodnutia veci súdu umožňuje vykonať len tie dôkazy, ktoré podľa jeho uváženia k takémuto rozhodnutiu vedú.

Krajský súd zistenie skutkového stavu správnymi orgánmi považoval za postačujúci na posúdenie veci a nezistil žiadne procesné pochybenia v procese dokazovania. V danom prípade pri rozhodovaní o uložení sankcie za zistené dva správne delikty aplikoval na základe analógie pravidiel pre ukládanie úhrnného trestu, t.j. uložil za viaceré delikty sankciu podľa ustanovení vzťahujúcich sa na správny delikt najprísnejšie postihnutelný (absorpčná zásada), a to pokutu vo výške 2000 €.

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia o uložení pokuty za správny delikt podľa § 19 ods. 2 písm. a/ bod 1. zákona o inšpekcii práce nemôže súd prihliadať na odvolací argument žalobcu, že išlo o súkromnú činnosť príbuzného konateľa a s jeho súhlasom, ak do záznamu o kontrole uviedol, že cit.: „Pracuje odnes, t.j. 02.08.2011 od 7.00 hod. Jedná sa o brata, s ktorým nemám založený žiadny pracovnoprávny ani iný právny vzťah. Je to ako dozor v mojej neprítomnosti na prevádzke. Na odmene zatiaľ sme sa nedohodli.“

Nie bez významu je aj skutočnosť, že žalobca si oznamovaciu povinnosť voči Sociálnej poisťovni splnil až nasledujúci deň po začatí výkonu inšpekcie a ako sám priznal, na podnet inšpektora. Z hľadiska posudzovania nelegálneho zamestnávania v zmysle § 2 ods. 2 písm. b/ zákona č. 82/2005 Z.z. v znení účinnom od 20.07.2011 je podstatné, či si zamestnávateľ splnil svoju povinnosť do dňa začatia kontroly. Výška pokuty uložená žalobcovi na dolnej hranici stanovenej sadzby je podľa senátu najvyššieho súdu primeraná, odráža mieru porušenia povinností žalobcu a následkov, ktoré z tohto porušenia vyplynuli a nemožno ju považovať za neprimerane vysokú ani za zvlášť zaťažujúcu alebo za likvidačnú. Zároveň spĺňa aj požiadavku preventívneho pôsobenia na zamestnávateľa na dodržiavanie povinností.

Odôvodneniu rozsudku krajského súdu nechýba presvedčivosť požadovaná zákonom (§ 157 ods. 2 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) a jeho úvahu a právne posúdenie považoval súd za logické, ktoré nevybočilo z medzí a hraníc stanovených zákonom.

Najvyšší súd len na doplnenie dodáva, že pri súdnom prieskume zákonnosti rozhodnutí a postupu správnych orgánov v oblasti správneho trestania bol už prijatý celý rad judikátov. Uloženie viacerých sankcií za porušenie viacerých povinností upravených Zákonníkom práce, ako i zákonom č. 82/2005 Z.z. nie je v rozpore s citovanými ustanoveniami zákona. Otázka zásad vzťahujúcich sa na správne trestanie je veľmi všeobecná a Odporúčanie Rady Európy č. R/91/1 zo dňa 13.02.1991 možno použiť ako legislatívnu pomôcku pre výklad zákona. Pokiaľ by mal senát identifikovať najprísnejšie porušenie zákona, v zákone nie je uvedené vyjadrenie ako trestať za ďalšie porušenie zákona. Najvyšší súd už judikoval, že sankcie (súčet výšky pokút, by nemali v celkovom súčte prekročiť hornú hranicu rozpätia zákonnej sadzby, ktorú pripúšťa zákon pri najprísnejšom potrestaní (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. značka 3Sž/96/2007).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je o výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu ako vecne správny a v súlade so zákonom podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil a v podrobnostiach na tam uvedené dôvody odkazuje.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. Žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný, preto mu súd právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.